

L'home necessari

Jordi Pujiula , en un acte a Can Trincheria. Foto: J. C.

Al món hi ha gent culta i gent molt ben informada, però costa de trobar-ne que siguin les dues coses alhora. En Jordi n'era un. El devia conèixer en els temps de l'Olot Misióni L'Olotí, quan jo era un marrec d'institut i ell ja era un referent a la ciutat. Poeta, dramaturg, cronista de premsa, gastrònom, col·leccionista... un home del Renaixement, el podríem definir. En posar-me al capdavant de l'efímer setmanari Doble Set, en Jordi em va fer costat. En començar a dirigir Les Garrotxes, també. "Compta amb mi pel que faci falta", em va dir en totes dues ocasions. Era un home generós que s'esforçava a posar els seus coneixements i els seus arxius a disposició de qui en volgués fer bon ús, em recordava ahir al matí un desolat Domènec Moli -impressor i cronista-, fent notar que això comença a ser inusual entre els que fan recerca.

En Pujiula ha estat tot això, és cert, però sobretot el recordarem com la persona que, en un món de capelletes i rivalitats, va aconseguir ser l'home respectat per tothom. O per una àmplia majoria. Ha estat una mena de clau de volta del ventall de sensibilitats d'una ciutat essencialment conservadora. Per descomptat, en determinades èpoques va esdevenir una ploma incòmoda. A causa del seu tarannà, segur que ha molestat molt més els sectors conservadors,

però tampoc s'ha estat de criticar les anomenades esquerres. És molt probable que, algun cop, ni els uns ni els altres hi estiguessin d'acord, però les seves reflexions ponderades eren llegides amb respecte. D'homes com ell no n'hi ha, i a fe que són necessaris, a Olot i a qualsevol lloc.

Com ens ho farem sense en Jordi, ara?

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 11-03-2011 Pàgina 43

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/381198-lhome-necessari.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss